

Lunds universitet
Sociologiska institutionen

LUND
UNIVERSITY

Trygghet och otrygghet i den svenska politiska diskursen

Författare: Amanda Ivarsson

Kandidatuppsats: SOCK10, 15 HP

Vårterminen 2023

Handledare: Biörn Ivemark

Abstrakt

Författare: Amanda Ivarsson

Titel: Trygghet och otrygghet i den svenska politiska diskursen

Kandidatuppsats: SOCK10, 15 HP

Handledare: Biörn Ivermark

Sociologiska institutionen, vårterminen 2023

Denna studie syftar till att analysera användning av begreppen trygghet/otrygghet utifrån den diskurs som förs av sittande regeringspartier och Sverigedemokraterna med koppling till det omtvistade Tidöavtalet. Begreppen trygghet/otrygghet har varit centrala inom svensk politik sedan 1900-talet. Den diskurs som förs av Tidöpartierna är inget undantag. I Tidöavtalet presenteras ett flertal trygghetsskapande förslag som ska lösa samhällsproblemen i Sverige. Samtidigt har skarp kritik riktats mot avtalet att skapa det motsatta. Detta tyder på en komplexitet kring begreppens användning. Studien utgår från en kvalitativ analys i form av en diskursanalys, där motioner som är producerade efter det att Tidöavtalet offentliggjordes, analyseras. Metoden som används är "What's the problem represented to be?" De teoretiska utgångspunkterna för studien är Ulrich Becks teori kring vår samtids risksamhälle samt Michel Foucaults teori kring makt och diskurs. Resultatet av denna studie visar på att trygghet/otrygghet begreppet används mångtydigt för att uttrycka normer, legitimera samt uttrycka ett mål att sträva efter. Genom att använda begreppen trygghet/otrygghet stärker partierna sina maktpositioner genom att skapa avvikande subjekt, legitimera disciplinära praktiker samt genom att försöka implementera vissa normer kring vad som är att anses som tryggt alternativt otryggt.

Nyckelord: Trygghet/Otrygghet, Foucault, Risksamhället, Diskurs, Tidöavtalet

Innehållsförteckning	
1. Inledning	3
1.1. Syfte och frågeställning	4
2. Tidigare forskning.....	4
3. Teori	7
3.1 Trygghet inom Risksamhället.....	7
3.2. Makt och diskurs.....	9
4. Metod	10
4.1. Metodologisk ansats och tillvägagångssätt.....	10
4.2. Material och urval.....	12
5. Resultat och Analys	13
5.1 Hur konstrueras trygghet/otrygghet i relation till problem som identifieras?	14
5.1.1. Trygghet som en rättighet.....	14
5.1.2. Trygghet som legitimerande.....	16
5.1.3. Trygghet som mål.....	17
5.1.4. Otrygghet som konsekvens av vissa politiska diskurser.	19
5.2. Vilka bakomliggande antaganden eller förutsättningar ligger bakom antagandet om vad som leder till problemet?.....	20
5.3. Vad lämnas oproblematiserat i beskrivningarna i representationen av problemet? Var finns tystnader? Kan problemet förstås på ett annorlunda sätt?	22
6. Diskussion.....	24
6.1. Trygghet och otrygghet inom diskursen.....	24
6.2. Trygghet/otrygghet och makt	26
6.3. Reflektioner kring studiens begränsningar samt framtida forskning	28
7. Slutsats	29
8. Litteraturlista:.....	30
Bilaga - Referenser till motioner:	32

1. Inledning

Begreppen trygghet/otrygghet har haft en återkommande och central roll inom svensk politisk diskurs (Ljunggren 2015, 162). Trygghetsbegreppet har använts inom både socialpolitik och ekonomisk politik samt idag oftast i relation till politiska diskurser gällande brott och straff (Sahlin Lilja 2022). Ljunggren (2015, 165) redogör också för att trygghetsbegreppet har såväl samhällseliga som materiella och psykologiska dimensioner. Det tyder på ett komplext begrepp med många meningsbärande möjligheter.

Den 14 oktober 2022 offentliggjordes ett nytt avtal mellan de nya svenska regeringspartierna och deras nya samarbetsparti Sverigedemokraterna. Överenskommelsen ska fungera som underlag för reformer som syftar till att lösa de stora samhällsproblem som lyfts i avtalet (Liberalerna 2022a, 2). Trygghet används återkommande i avtalet relaterat till de olika problemområden som diskursen berör. Regeringspartierna med samarbetsparti menar att det ska resultera i ett tryggare Sverige. I december 2022 offentliggjorde regeringspartierna och Sverigedemokraterna ett så kallat "trygghetspaket". Detta trygghetspaket är kopplat till de åtgärder som presenteras i Tidöavtalet.

Trots ambitionerna att främja trygghet, har skarp kritik riktats mot paketet samt avtalet att främja mer otrygghet. Asylcentrum pekar på att de åtgärder som har föreslagits leder till minskad rättssäkerhet och ökad utsatthet för redan utsatta människor (Asylcentrum 2022). Vålgörenhetsorganisationen Rädda Barnen (2022) anför att det som avser att skapa trygghet i avtalet snarare leder till otrygghet. Detta eftersom de åtgärder som har föreslagits inskränker barns rättigheter samt bidrar till stigmatisering av vissa grupper i samhället. Andra trygghetskapande åtgärder inom bland annat straffpolitik har också kritiserats. I en artikel från DN (2022) kritiserar åtgärderna för att hota rättssäkerheten samt att inskränka medborgarnas rätt till privatliv.

Trygghet/otrygghet förefaller således att ha flertydiga meningar och funktioner. Med hänsyn till den motsättning som det tyder på samt syftet med Tidöavtalet är det särskilt intressant att undersöka hur trygghets/otrygghets begreppen används av sittande regeringspartier och deras samarbetspartis politiska diskurs. Fortsättningsvis benämns samtliga partierna gemensamt som Tidöpartierna.

Vem framställer något som tryggt eller otryggt? Hur framställs det och vad innebär det? Dessa är frågor som man inte kan få svar på genom att bara läsa avtalet och kritik. Mot bakgrund av begreppens centrala roll är det relevant att reda ut ovan frågor. Denna studie ämnar

undersöka hur begreppen används, vilka motsättningar som finns i diskursen och vad begreppen innebär i relation till att stärka och producera makt.

1.1. Syfte och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att analysera hur Tidöpartierna använder begreppen trygghet/otrygghet i den diskurs som förs i motioner. Uppsatsen ämnar också undersöka begreppens funktion i förhållande till makt. Genom att undersöka hur begreppen trygghet/otrygghet används och begreppens potential att påverka makt avser denna uppsats att belysa begreppens komplexitet samt dess flertydiga meningar och funktioner. Syftet besvaras med utgångspunkt i följande frågeställningar:

Hur används begreppen trygghet/otrygghet i den diskurs som förs i motionerna från Tidöpartierna?

Hur kan begreppen trygghet/otrygghet styrka alternativt producera Tidöpartiernas makt genom den diskurs som förs?

1.2. Avgränsningar

Undersökningen fokuserar på motioner som är producerade i relation till de problemområden som definieras i Tidöavtalet. Tidöavtalet har valt att undersökas på grund av den motsättning som uppstår mellan syftet att skapa trygghet och de reaktioner som menar att avtalet skapar otrygghet. Tidsperioden från 14 oktober 2022 till maj 2023 behandlas. Då Tidöavtalet sätter ramarna för undersökningen kommer endast motioner som relaterar till de identifierade problemområden att analyseras. Slutligen avgränsas analysen till motioner som producerats av Tidöpartierna. Övriga partier inkluderas inte i analysen.

2. Tidigare forskning

Begreppen trygghet/otrygghet är ett välanvänt koncept inom politisk diskurs. Historiskt sett så har begreppet trygghet/otrygghet använts för att motivera problem inom ekonomi samt socialpolitik. I avhandlingen *“Mellan tillväxt och trygghet. Idélinjer i socialdemokratisk skolpolitik under efterkrigstiden”* redogör Andersson (2002) för hur begreppet trygghet

användes under 1900-talet relaterat till tillväxt inom socialpolitik. Den socialdemokratiska socialpolitiken implicerade att välfärdsstaten skulle ta hand om sina medborgare. Detta för att säkerställa att medborgarna bidrog till landets tillväxt (Andersson 2002, 12). Eftersom uppfattningen var att trygghet skapas genom tillväxt innebar ökad tillväxt mer trygghet i det svenska samhället. Individer som inte deltog i produktionen ansågs motarbeta tryggheten i Sverige. Detta ledde till att subjekt som inte kunde delta i produktionen marginaliserades. Således skapades social ojämlikhet genom trygghets diskursen (Andersson 2002, 122).

Under 1970-talet förändrades innebörden av trygghet/otrygghet inom den politiska diskursen. Enligt Andersson (2002, 123) berodde det på att synen på kapitalism och tillväxt förändrades och detta kom att anses som negativt. Tillväxt ansågs skapa otrygghet genom att öka människors utsatthet (Andersson 2002, 129). Socialdemokraterna kom att föra en ny politik där man riktade insatser mot utsatta grupper i samhället. I stället kom välfärdsstaten att ansvara för trygghet genom att ta hand om sina medborgare och de utsatta i samhället. Trygghet kom att handla om solidaritet och gemenskap (Andersson 2002, 129). Andersson (2002) ger en god överblick i sin avhandling kring hur trygghetsbegreppets implicita mening kom att förändras i relation till de politiska utvecklingarna.

Likt Andersson diskuterar Ljunggren (2015) begreppet trygghet med utgångspunkt i politisk diskurs. Till skillnad från Andersson (2002) undersöker Ljunggren (2015) användningen av trygghetsbegreppet utifrån dess funktion som ett känslord. Politiker har använt sig av trygghet för att inge känslor av närhet till väljarna och därigenom uppvisa empati och omtanke (Ljunggren 2015, 165).

Hermanssons (2018) studie *”Trygghetens symboliska potential: om kollektiva känslor i svensk kriminalpolitisk diskurs”* visar på en förändring kring hur begreppen trygghet/otrygghet används inom den politiska debatten. Hermansson (2018, 183) menar likt Ljunggren (2015), att trygghetsbegreppet har använts återkommande för att inge en känsla av empati och omtanke. Begreppet används ofta av politiker för att forma den allmänna opinionen. Hermansson (2018, 195) belyser att begreppen ofta används i relation till diskurser inom kriminalpolitik. Politiker konstruerar berättelser kring brott som relaterar till trygghet och otrygghet. Dessa berättelser avser att skapa en känsla av en kollektiv identitet hos väljarna. Berättelserna kan verka för inkludering eller exkludering av vissa grupper (Hermansson 2018, 196).

Resultatet tyder på att trygghet används för att framkalla känslor som syftar till att manipulera den allmänna opinionen och vidmakthålla befintliga maktstrukturer. Hermansson (2018) ger ingen heltäckande analys av hur begreppet trygghet används i politisk diskurs utan

fokuserar i första hand på användningen av trygghet med koppling till diskurser om brott och straff.

Sahlin Lilja (2022, 19) diskuterar hur begreppen trygghet/otrygghet idag används främst inom diskurser om brottslighet. Sahlin Lilja (2022) visar på en liknande historisk utveckling kring användning av begreppen trygghet/otrygghet som Andersson (2002) och Liljegren (2015). Till skillnad från ovan redogjorda studier fokuserar Sahlin Liljas (2022, 3) studie på hur begreppet otrygghet kom att ändra innebörd och användas synonymt med begreppet "fear of crime". Otrygghet har tidigare konstruerats för att förklara känslan av osäkerhet och oro i relation till arbetslöshet, osäkra sociala resurser som boende och social hjälp eller en otrygg ekonomisk situation (Sahlin Lilja 2022, 24). Eftersom otrygghet kom att användas synonymt med "fear of crime" fick begreppet en ny innebörd. Otrygghet kom då att handla om en rädsla att utsättas för brott (Sahlin Lilja 2022, 24). Det som främjar trygghet i denna diskurs är hårdare straff och ökad trygghet anses uppnås genom övervakning och kontroll i samhället (Sahlin Lilja 2022, 24).

Den forskning som redogjorts för ovan pekar på att social- och kriminalpolitiken i Sverige är sammanhänger med konceptet "fear of crime". Konceptet "fear of crime" innebär en rädsla för att bli utsatt för brott. Rädslan baseras inte på faktiskt brottsstatistik. Det handlar om att projicera underliggande rädslor på något mer konkret (Jackson 2011, 5). På så vis konkretiseras rädslorna och underliggande orsaker döljs. Diskursen förstärks av media genom att media återspeglar dessa rädslor för brott. Makthavare kan utnyttja dessa rädslor för att legitimera disciplinära praktiker. Exempelvis så kan makthavare argumentera för upprätthållande av ordning med argument kring att stärka medborgarnas trygghet (Jackson 2011, 10). Genom att förstå hur otrygghet konstrueras i samhället menar Jackson (2011, 11) att man kan se vilka diskurser kring social avvikelse, social ordning och social kontroll som försöker ta plats. Detta eftersom det som konstrueras som avvikande beteende alltid är i relation till vad som anses som normativt i ett samhälle (Jackson 2011, 10).

Forskning har påvisat fokus på otrygghet är ett gemensamt drag för det senmoderna västerländska samhället och grundar sig i det senmoderna risksamhället. Det handlar om att projicera en generell känsla av otrygghet på mer konkreta farliga objekt i samhället, exempelvis brott och främlingar (Heber 2011, 4–6). Kritik har dock riktats mot att endast använda konceptet "fear of crime" för att förstå hur otrygghet används samt konstrueras i samhällsdebatten. Detta eftersom förklaringsmodellen inte tar hänsyn till hur en känsla av otrygghet kan upplevas olika beroende på faktorer såsom kön, ålder, klass, etnicitet och sexuell läggning (Heber 2011, 6).

Som redogjort för ovan finns det en bred forskning kring konceptet trygghet/otrygghet i relation till den svenska politiska arenan. Samt på en internationell nivå. Den tidigare forskningen har främst fokuserat på vilka områden där begreppen trygghet/otrygghet används. Studien ämnar bidra med en mer djupgående analys av begreppen trygghet/otrygghet inom politisk diskurs och deras produktiva potential i relation till makt.

3. Teori

Detta avsnitt inleds med att redogöra för de teorier som kommer att användas för att analysera materialet. Inledningsvis redogör jag för Ulrich Becks (1992) teori kring risksamhället och hur man kan förstå trygghet/otrygghetens position utifrån detta perspektiv i vår tids samhälle. Becks (1992) teori om risksamhället fungerar som ett teoretiskt ramverk för att förstå kontexten som diskursen formas inom. Det efterföljs av en redogörelse för Foucaults teori kring makt och diskurs. Avslutningsvis presenteras en kort redogörelse där valet av teorierna motiveras.

3.1 Trygghet inom Risksamhället

Vår samtid kan förstås som en tid kantad av hot och osäkerhet och begreppen har därför fått trygghet/otrygghet en ny aktualitet. Begreppen trygghet/otrygghet har i flera studier inom olika forskningsfält kopplats till Ulrich Becks teori kring risksamhället (Krahmann 2011, 349). Beck (1992, 97–98) karakteriserar det samtida samhället som upptaget av risker, och hänvisar till det som ett risksamhälle. Risker ses som både fysiska och socialt konstruerade. I denna studie analyseras risker utifrån dess sociala konstruktion.

Enligt Beck (1992) så är vår tids samhälle upptaget med att förutsäga och förebygga potentiella risker. Samhället organiserar sig själv runt de konstruerade riskerna. Utgångspunkten i Becks (1992, 99) teori är att skiftet mellan industrisamhället till risksamhället definieras av att produktion och konsumtion förändrades från att handla om materiella varor till produktion och hantering av risker. Riskernas karaktär har också förändrats. I industrisamhället producerades riskerna externt. Riskerna var möjliga att förutse och kunde således hanteras genom teknisk och rationell planering (Beck 1992, 103). Konsekvenserna av industrisamhället blev att man skapade sina egna risker. Dessa risker har en oförutsägbar okontrollerbar karaktär, såsom miljöförstöring och ekonomisk kollaps. Enligt Beck (1992, 99) är riskerna i vår tids samhälle flytande och i vissa fall osynliga. Det ständiga överhängande hotet har lett till ett samhälle med en komplex känsla av en konstant rädsla och osäkerhet. Beck (1992, 100) menar

att det är anledning till att vår tids samhälle har blivit besatt av trygghet. Med utgångspunkt de verkliga riskernas karaktär menar Beck (1992) att mänskligheten inte kan nå ultimata trygghet. Således skapas en motsättning i samhället. Denna motsättning hotar samhällets utveckling eftersom risksamhället fortfarande följer den kapitalistiska logiken kring ständig tillväxt (Beck 1992, 98).

Beck (1992, 104) menar att risksamhället styrs, likt industrisamhället, av kapitalismens rationaliteter vilket innebär en strävan efter ständig utveckling och tillväxt. Då målet i risksamhället är ultimata trygghet styrs utvecklingen av att främja mer och mer trygghet för framtiden. Utifrån kapitalismens sociala logik menar Beck (1992, 104) att om tryggheten ifrågasätts, riskeras samhällets utveckling. För att lösa paradoxen och implementera trygghet producerar risksamhället sina egna förutsägbara och kontrollerbara risker.

Skapandet av risker utgår från en rationalitet att inte hota tillväxt. Om man adresserar de risker som inte går att kontrollera hotar man utvecklingen i samhället. De okontrollerbara riskerna normaliseras och legitimeras genom att osynliggöras. Trygghet uppnås genom skapandet av tech-byråkratiska normer och kontroll samtidigt som det skapar nya risker i form av motsättningar. Således förstås risker som socialt konstruerades.

Teorin bedöms som ett passande ramverk i uppsatsen för att undersöka begreppen trygghet/otrygghet och den motsättning som finns i den svenska politiska diskursen. Genom att förstå hur risk och trygghet konstrueras utifrån normer och kontroll belyses i diskursen vilka underliggande maktdynamiker som finns i relation till användning av trygghet/otrygghet.

Beck (1992, 115) menar att den sociala stratifieringen påverkas av tillgång till information och kunskap. De som inte har tillgång till kapital som information och kunskap lämnas sårbara för riskförebyggande åtgärder (Beck 1992, 116). Motsättningar formas utifrån de som har makt att definiera risker och de grupper i samhället som drabbas av de konstruerade riskerna. Makthavare kan öka sin kontroll över den privata sfären genom att omdefiniera vissa risker, som tidigare betraktades som privata angelägenheter, till att betraktas som statens ansvar. Detta kan observeras i fallet med rökning som har övergått från att vara en personlig risk till en risk som är reglerad genom skatter och förbud, vilket gör det möjligt för makthavarna att behålla sin auktoritet. Beck (1992, 111) anför att socialt skapade risker skapar ett otryggt samhälle. Nationer och organisationer tjänar på skapandet av risker i form av ökad kontroll eller, som med rökning, ökade skatter. Grupper som marginaliseras förlorar (Beck 1992, 110). Det sker också individualisering av de risker som konstrueras. Detta innebär att sociala problem som svårigheter att hitta bostad eller arbetslöshet blir individens ansvar (Beck 1992, 110).

3.2. Makt och diskurs

Becks (1992) teori beskriver hur makt påverkar vilka risker som konstrueras och hur trygghet uppnås. Statens riskhantering och strävan efter att ge sina medborgare trygghet har en underliggande tendens att legitimera disciplinerande åtgärder. Foucault benämner detta som "governmentalitet". Governmentalitet innebär tekniker och styrningsstrategier för att påverka människors beteende (Mills 2003, 47). Tekniker och styrningsstrategier är exempelvis normer eller sociala beteenden som internaliseras och reproduceras av individer, grupper eller institutioner. Individer, grupper och institutioner ses som aktiva aktörer i upprätthållandet av statens makt (Mills 2003, 49). Makten upprätthålls bland annat genom diskurser. Foucault definierar diskurser som en domän av olika uttalanden och påståenden som har en innehållande mening och effekt (Mills 2003, 53). Vidare resonerar Foucault att diskurser påverkas av maktrelationer. Den med makt kan styra gällande regler och strukturer inom olika diskurser. Således påverkar makt vad som kan sägas inom olika diskurser.

Enligt Foucault verkar makt som en dynamisk kraft i samhället. Makt är ständigt föränderlig och sker genom dynamiken i sociala relationer. Makt bör ses som produktiv i den mening att den kan skapa social förändring alternativt kan den skapa motstånd. Det innebär att individen antingen kan acceptera och reproducera den makten som förmedlas från institutionen eller göra motstånd (Mills 2003, 35).

En diskurs kan också analyseras utifrån vad som osynliggörs genom den och på sådant sätt belysa gällande maktdynamiker (Mills 2003, 62). Makt utövas bland annat genom att konstruera sociala identiteter. Genom diskurser konstrueras sociala identiteter som tillskrivs subjekt i samhället. Den identitet som tillskrivs subjektet är begränsande i den mening att den påverkar subjektens möjligheter till social handling. Dessa sociala identiteter kan antingen få fördel av diskurs eller stigmatiseras och stämplas som avvikande (Mills 2003, 91). Detta har påpekats i kritiken mot Tidöavtalet. Bland annat så menar Asylcentrum att den diskurs som förs av Tidöpartierna är marginaliserande och exkluderande.

Carol Bacchi, en teoretiker influerad av Foucault, lyfter fram diskursernas mångfacetterade natur. Bacchi (2000, 46) framhåller att diskurser kan omfatta olika tolkningar och definitioner. Dessutom understryker Bacchi den kraft som finns inbäddad i diskurser. När vissa problem representeras ur ett specifikt perspektiv kan maktrelationer fördunklas och vissa grupper kan stigmatiseras. Bacchi (2000) menar att genom stigmatisering av vissa samhällsgrupper blir de ojämlika strukturerna och maktdynamiken inom samhället osynliga

(Bacchi 2000, 46). Bacchi (2009) utgår också kring begreppet governmentalitet för att argumentera för hur diskurser styr underliggande rationaliteten och logiker kring hur man definierar problem inom diskurser. Genom att konstruera problem utifrån vissa perspektiv skapas subjekt som anses vara ansvariga för sina egna liv (Bacchi 2009, 7).

Genom att applicera Becks (1992) teori kring hur risksamhället hanterar och främjar trygghet samt Foucaults teori kring diskurs och makt belyser denna studie vilka underliggande logiker och strategier som kan kopplas till hur trygghet/otrygghet och hur de används i den samtida politiska debatten. Trygghetsbegreppets position i samhället och dess centrala roll i politiska diskurser förstås utifrån Becks (1992) resonemang kring att risksamhället organiseras utifrån produktion och hantering av risker för att främja trygghet för framtiden. Särskilt användbar för min analys är hur risken för otrygghet och möjlighet att främja den egna tryggheten skapar ojämlikheter och stratifiering i samhället. Vidare kommer Beck (1992) kombineras med Foucault (Mills 2003) i analysen för att undersöka begreppets funktion i relation till makt. Dessa två teorier kompletterar varandra eftersom Beck (1992) belyser begreppets betydelse i risksamhället samt att Foucault resonerar kring diskurs som maktutövning och hur den påverkar den kunskap som möjliggörs.

4. Metod

I följande avsnitt presenteras studiens metodologiska ansats, insamling samt urval av material. Vidare redogörs för analysmetoden och dess tillvägagångssätt.

4.1. Metodologisk ansats och tillvägagångssätt

Metoden i denna studie utgår ifrån en kvalitativ metod i form av dokumentanalys. Materialet består av politiska dokument. Då uppsatsen ämnar undersöka och analysera politiska diskurser används diskursanalys som metod. Med bakgrund av att det finns många olika diskursanalytiska metoder behövdes det göras ett medvetet val av diskursanalysmetod. Den metod som ansågs som bäst lämpad analysmetod är "What's the problem represented to be", fortsättningsvis förkortad till "WPR". Metoden är den bäst lämpade för studiens syfte, analys och empiriska material. Eftersom "WPR" är särskilt framtagen för att analysera politiska diskurser. Bacchi (2009, 2) menar att vi styrs genom problemkonstruktioner. Politiska förslag byggs utifrån att konstruera ett problem. Kombinerar man detta med Becks (1992) teori kring risksamhället så

adresserar problemet en risk och lösningen ämnar uppnå trygghet. Således argumenterar jag för att min metod är kompatibel med de valda teorierna. Genom att analysera politiskt material, som behandlar trygghet/otrygghet, utifrån ”WPR med valda teorier så syftar analysen att identifiera hur trygghet används i relation till problemskapande. Samt hur begreppen kan återspegla och stärka maktpositioner. ”WPR” innehåller sex frågor. I analysen kommer tre av dessa sex frågor att användas utifrån dess relevans för syftet med denna studie. En utförlig beskrivning för dessa tre frågor och dess relevans presenteras nedan:

Vad är problemet som representeras?

Bacchis (2009) utgångspunkt i denna analysmetod är att alla typer av policys eller föreslagna politiska förändringar är problematiserande aktiviteter (Bacchi 2009, 2). Genom att identifiera de lösningar som föreslås går det att identifiera vilka underliggande tankemönster som finns i problemrepresentationen (Bacchi 2009, 3). Vidare menar Bacchi (2009, 4) att policys är komplexa och innehåller flera förslag som kan tolkas som oförenliga med varandra. Genom att använda denna fråga så analyseras de underliggande tankemönster kring begreppen trygghet/otrygghet vilket visar hur man använder begreppen i den diskurs som förs i motionerna.

Vilka bakomliggande antaganden eller förutsättningar ligger bakom antagandet om vad som leder till problemet?

Denna fråga är direkt kopplad till den första fråga. När man väl identifierat problemet så kan man utifrån de antagande som görs förstå den kunskap som tas för given i problemrepresentationer. Frågan undersöker hur handlingar görs möjliga (Bacchi 2009, 5). Genom denna fråga eftersöks kulturella samt sociala värden som ligger bakom problemrepresentationen (Bacchi 2009, 5). Genom att identifiera de mönster som finns i problemrepresentationer kan man identifiera tankemönster och mentaliteter som ligger bakom problemen. Denna fråga används således för att identifiera vilka tekniker och styrningsstrategier som används för att implementera makt i syfte att konstruera betydelser för vad som anses vara tryggt eller otryggt.

Vad lämnas oproblematiskt i beskrivningarna i representationen av problemet? Var finns tystnader? Kan problemet förstås på ett annorlunda sätt?

Den tredje frågan har ett mer kritiskt perspektiv i analysen och utgår från de antaganden som identifieras i den andra frågan. Frågan undersöker hur diskursen begränsas av handlingar eller alternativa lösningar genom att presentera problemet på ett visst sätt (Bacchi 2009, 13). Det som undersöks är hur ett visst problem formas och antas dominera medan andra orsaker och problem osynliggörs (Bacchi 2009, 14). Denna fråga knyter an till Foucaults resonemang om diskursens makt. Genom diskurs kan ojämlika strukturer samt stigmatisering av subjekt osynliggöras, vilket kan resultera i att befästa makt eller förstärka rådande maktdynamiker i samhället (Mills 2003, 62). Denna fråga valdes således eftersom den undersöker vilka bakomliggande antaganden som producerar eller kan stärka de maktdynamiker som finns i de diskurser som förs av Tidöpartierna.

4.2. Material och urval

Det empiriska material som ska analyseras är politiska dokument i form av motioner som är utfärdade efter det att Tidöavtalet offentliggjordes. En politisk motion är ett förslag som lämnas till Riksdagen av riksdagsledamöter för olika beslut till lagar eller åtgärder (Sveriges riksdag 2022).

Utgångspunkten i det empiriska materialet är det så kallade Tidöavtalet. Tidöavtalet är en politisk överenskommelse mellan sittande regering som består av partierna Moderaterna (M), Liberalerna (L) samt Kristdemokraterna (KD) och deras samarbetsparti Sverigedemokraterna (SD). Partierna kommer härnäst i uppsatsen att förkortas i enlighet med parenteserna. Avses alla partier benämns dessa som Tidöpartierna. Syftet med Tidöavtalet är att presentera reformer inom områden som Sverige har sina största samhällsproblem och därmed att säkra tryggheten (Liberalerna 2022a, 2). De områden som definieras i avtalet är kriminalitet, migration, integration, ekonomi, skola, hälso- och sjukvård, energi och klimat. (Liberalerna 2022a, 2).

Valet att utgå från Tidöavtalet baseras på att det presenteras som en ny era inom svensk politik. Mot bakgrund av detta är det särskilt intressant att analysera diskursen som Tidöpartierna för i de politiska förslag som kopplas till Tidöavtalet.

Det första kriteriet vid urvalet är att motionerna ska vara skapade efter det att Tidöavtalet offentliggjordes, vilket innebär från den 14 oktober 2022. Vidare så kommer de

motioner som analyseras vara inskickade av Tidöpartierna. Det andra kriteriet i urvalet är att materialet ska omfatta motioner som berör områden som anses behöva särskilda insatser enligt Tidöpartierna. Det avser områdena tillväxt och hushållsekonomi, kriminalitet, migration och integration, klimat och energi, hälso- och sjukvård samt skola. Det tredje kriteriet vid urvalet av material är i mån av möjlighet ska bestå av en balans i jämt antal motioner från varje parti. Detta för att underlaget ska vara så representativt som möjligt för de olika partierna då det skiljer i ideologi sinsemellan enligt deras partiprogram. Således så används ett målstyrt urval i studien. Ett målstyrt urval används när empiriskt material ska uppfylla specifika kriterier. (Bryman 2016, 495). Det är dock något problematiskt att applicera alla tre kriterier då det är obalans mellan antalet motioner som de olika partierna producerat sedan Tidöavtalet offentliggjordes.

Insamling av empiriskt material har gjorts genom Riksdagens webbsida. På Webbsidan går det att söka bland politiska dokument. Sökningen på "Trygghet samt applicera filter "motioner" samt partier: Moderaterna (M), Liberalerna (L) samt Kristdemokraterna (KD) och deras samarbetsparti Sverigedemokraterna (SD) från 2022/2023 bland dokument och lagar, gav totalt 184 motioner. Fördelningen partierna emellan ser ut följande: M har producerat 69 motioner där "trygghet" benämns, L har producerat 6 motioner, KD 16 motioner och SD 92 motioner. Det innebär en obalans i det material som finns att tillgå. Således tillämpades det tredje kriteriet i mån av möjlighet. Efter en sökning på trygghet genomfördes en sökning på "otrygghet", vilket gav 34 träffar med liknande obalans i antal motioner som vid trygghet. Efter att ha applicerat urvalskriterier fanns totalt 13 motioner på totalt 172 sidor att analysera. Materialet kodades utifrån att svara på de frågor som redogjorts för i metoden. Dessa koder sorterades sedan utifrån hur trygghet och otrygghet användes.

5. Resultat och Analys

Vid en första genomläsning och analys strukturerades materialet utifrån de politiska områden som adresserades i relation till Tidöavtalet. Genom att applicera analysmetoden noterades fyra mönster kring hur man använde sig av begreppen trygghet/otrygghet. Det första mönstret är att trygghet användes för att uttrycka en medborgerlig rättighet eller ett självklart tillstånd i det svenska samhället. Det andra området är att diskursivt legitimera politiska regleringar eller åtgärder mot vissa grupper. Det tredje området är trygghet som mål och det fjärde området handlar om att använda otrygghet som konsekvens för att uttrycka en önskad utveckling och

därmed motivera den politiska diskurs som förs. Avsnittet struktureras utifrån de analysfrågor som har använts till att analysera materialet. Analysen och resultatet presenteras under respektive fråga.

5.1 Hur konstrueras trygghet/otrygghet i relation till problem som identifieras?

Som redogjort för ovan, presenteras resultatet utifrån de användningsområden som identifieras tillsammans med problemrepresentationerna som görs i motionerna. Denna del av analysen ämnar belysa hur begreppen trygghet/otrygghet används i relation till de problem som identifieras i motionerna.

5.1.1. Trygghet som en rättighet

Trygghet framställs som en rättighet eller ett tillstånd i Sverige. Resultatet indikerar på en koppling mellan olika diskurser, i relation till de problem som representeras. M tog en position att trygghet och frihet är något som bör ses som en självklar längtan inom människan: *“Människans längtan efter frihet och trygghet känner dock inga gränser”* (Motion 2022/23:630). Vidare uttrycks det i följande citat att tryggheten säkras genom utökad information till nyanlända:

Den frihet och trygghet som generationer har byggt upp, som bidragit till att skapa vårt starka, spännande och inkluderande samhälle, kan det inte kompromissas med. Därför behöver fler som uppehåller sig i landet tydligt informeras om vilka regler och normer som gäller i vårt land (Motion 2022/23:630).

Genom att identifiera den lösning som föreslås, vilken är att informera om regler och normer, identifieras problemet som framhålls av M, vara bristande integration i samhället i ovan citat. Risker som tolkas lyftas fram i citatet är att trygghet som hotas till följd av bristande integration leder till att nyanlända inte förstår svenska regler och normer. Det tyder på att värnandet av dessa värderingar är ytterst viktigt och inte bör äventyras. Det som pekas på vara tryggt är att nyanlända är välinformerade om förväntningarna och standarderna i svenska samhället.

I motionerna där trygghet presenteras som ett svenskt tillstånd och rättighet uttrycker KD följande:

I svenska skolor ska det råda ordning, så att barnen är trygga och behandlas med respekt. Barnen måste få vara trygga i skolan. Det är det minsta man som förälder kan begära, men det är också en förutsättning för att kunskapen ska kunna stå i fokus (Motion 22/23:1736)

Trygghet ses som en rättighet och ett tillstånd i skolan. Trygghet uttrycks som en förväntning som är rimlig att ha. Indirekt i citatet föreslås ordning och, främjande respekt, trygghet samt lärande. Således representeras problemet i relation till användning av ordet trygghet vara bristande ordning inom skolan. Genom uttrycken "svenska", "måste", "begära" kan detta förstås ge uttryck för en rättighet. Det tolkas som att det måste finnas ordning för att de förutsättningar som beskrivs för främjandet av trygghet skall råda. Där trygghet används som förutsättning för kunskap som är skolans primära mål som institution i samhället.

I följande citat så uttrycks trygghet indirekt som en standard och rättigheten hos äldre av SD:

Omhändertagandet av de mest sköra och sjuka äldre får aldrig försummas. Vården och omvårdnaden måste genomsyras av mänsklig empati, trygghet och förtroende. Alla har rätt till ett tryggt omhändertagande och en god vård. Äldre förtjänar bättre än att användas som del i ett integrationsprojekt där de varken förstår personalen eller kan göra sig förstådda. (Motion 22/23:927)

Ovan citat problematiserar att tryggheten för vård av äldre hotas på grund av att personal inom äldreomsorgen har bristande språkfärdigheter inom svenska. Samtidigt som man uttrycker en rättighet att de äldre bör ha tillgång till trygg vård, så kopplas otrygghet till bristande integrationspolitik. Detta sker när man uttrycker trygghet sedan i nästa mening "förtjänar bättre" sedan "integrationsprojekt". I citatet koncentreras problemkonstruktionen av den bristande vården till individer som inte talar svenska genom att det tas upp i sammanhanget.

I följande citat uttrycks ett samband mellan trygghet och otrygghet i relation till näringspolitik och kriminalpolitik, här uttrycker sig SD följande:

En grundläggande förutsättning för företagande är trygghet, och den är inte längre en självklarhet i Sverige. Gängbrottslighet, skjutningar och sprängningar har blivit det nya normala. Det är fråga om en växande otrygghet som steg för steg bryter ned Sverige. Samtidigt finns andra typer av brottslighet som går under radarn, men som skapar problem, exempelvis fakturabedrägerier och bolagsmålvakter. All brottslighet som drabbar landets företagare måste bekämpas och ett stärkt rättsväsende är en grundsten för ett tryggt samhälle. (Motion 22/23:966).

I ovan citat presenteras trygghet som en grundläggande förutsättning samt delvis också som ett mål i samhället. SD konstruerar en risk som består av ökad brottslighet. Lösningen som föreslås är att stärka rättsväsendet. Representationen av problem i relation till lösning är växande otrygghet som är resultatet av ökad brottslighet. Det som problematiseras att nuvarande rättsväsendet inte kan hantera den ökade brottsligheten. Trygghet används således som uttryck för förutsättning, samhällets tillstånd samt subtil legitimering av eventuella förslag för att stärka rättsväsendet.

5.1.2. Trygghet som legitimerande

I motionerna så noteras det att de olika partierna använder sig av trygghet/otrygghet för att legitimera kontrollerande och övervakande tekniker i samhället. I följande citat legitimerar SD brottsförebyggande åtgärder genom att argumentera för ökad trygghet.

Forskning tyder på att gatubelysning är verksamt för att motverka brott och samtidigt öka känslan av trygghet. Det är därför bra att, utifrån både kvalitativa som kvantitativa mål, öka mängden belysning i otrygga områden. Vidare visar undersökningar att även kameraövervakning bidrar till färre brott och ökar tryggheten i bostadsområden och på parkeringsplatser. Det fungerar således både brottsförebyggande och som en trygghetsskapande åtgärd (Motion 22/23:1009).

I ovan citat indikerar man att övervakning har en trygghetsskapande effekt. Således legitimeras ökad övervakning genom att det är en trygghetsskapande effekt. Här särskiljs brott och trygghet. I citatet uttrycks en lösning på två problem: brott och otrygghet i samhället. Risken är att om man inte har övervakning ökar otrygghet och brott i samhället. Det analyseras som en disciplinär praktik mot vissa individer för att lösa problemet med otrygga bostadsområden. Utöver legitimerad övervakning i relation till brott i samhället används också trygghet för att legitimera begränsningar av rörligheten för äldre. I en av motionerna föreslår SD att installera digitala lås:

Allt fler rapporter om äldre som råkar ut för stölder, rån och överfall i sina egna hem presenteras, exempelvis Brås rapport "Brott mot äldre". För att säkerställa äldre människors trygghet bör regeringen möjliggöra för kommuner att snarast installera någon form av nyckelfria lås. (Motion 22/23:927)

I sammanhanget påpekas att äldre har svårt med det digitala och därmed riskerar digitalt utanförskap. Det innebär att äldres rörlighet begränsas om de inte har digitala färdigheter.

Detta resultat tolkas med en underliggande förståelse utifrån Foucaults (Mills 2003) resonemang kring maktutövning och kontroll. Det innebär att syftet med trygghetsbegreppet är att legitimera begränsning av rörligheten för gruppen äldre genom att lyfta fram risken för otrygghet. Ökad kontroll indikeras också åtgärda otrygghet i skolan enligt förslag från SD:

Det behövs utöver detta fler verktyg än idag för att främja ordning och trygghet. Det är exempelvis dags att införa ordningsomdömen. Omdömena skulle påverkas av huruvida eleven kommer i tid, beteendet i klassrummet och av huruvida lärare och klasskamrater bemöts med respekt. I och med detta skulle lärare och skolledning ges större befogenhet att ta tag i ordningsproblemen. Fler elever skulle fästa större vikt vid sitt beteende och skolans uppgift att utveckla elevens kunskap om dygder och etik, förmågan att skilja mellan rätt och fel samt att bemöta medmänniskor med respekt. (Motion 22/23:1736)

I ovan citat åberopar SD och legitimerar disciplinära åtgärder inom skolan. SD markerar ett behov av ytterligare verktyg för att främja ordning och trygghet. Ett verktyg som föreslås är införandet av ordningsomdömen för att oönskat beteende ska få konsekvenser. Syftet är att ge lärare och skolledning större befogenheter att ta itu med frågor som rör ordning och reda. Det som problematiseras är bristande trygghet i skolan som följd av oordning, vilket anses åtgärdas bäst genom att implementera fler tekniker för att säkerställa ordning. Funktionen av begreppet trygghet blir således legitimerande.

5.1.3. Trygghet som mål

Eftersom Becks (1992) risksamhälle följer en rationalitet som utgår från utveckling för att främja tillväxt är det föga förvånande att resultatet av analysen visade att man också använder trygghet/otrygghet som ett mål. Det intressanta som kom fram i analysen är hur detta mål kunde ta sig i olika uttryck och inte endast som vidare forskning påpekar att det skulle vara i relation till brott. Detta uttrycks i följande citat av M:

Det handlar inte bara om den risk som en ökad kriminalitet medför utan också om den otrygghet som uppstår när respekten för äganderätten brister. Många människor som bor på landsbygden upplever att staten kör över dem i alltför många frågor kopplade till ägarrätten – inte minst gällande skogs- och markfrågor. Äganderätten är grunden i demokratin, och grunden för äganderätten i sin tur är möjligheten att äga och bruka mark och fastigheter. Ändå upplever många att den ifrågasätts och försvagas och att myndighetsutövningen i flera fall har politisk prägel istället för att fullt ut respektera den lagstiftning som finns. Detta behöver ändras med en stärkt äganderätt och tydligare direktiv till myndigheter gällande egendomsskydd. Staten har den givna nyckelrollen när det gäller att stärka tryggheten på landsbygden, men det handlar alltså inte bara om att säkra att andra gör rätt och straffa dem som gör fel, utan också om att staten själv lever upp till de lagar som är avsedda att säkra medborgarnas trygghet. (Motion 22/23:769).

Målet är att stärka tryggheten på landsbygden dock inte endast i relation till brottslighet. Citatet belyser en otrygghet som sträcker sig längre än de risker som är förknippade med ökad brottslighet. Det benämns också som en otrygghet som uppstår när det råder bristande respekt för äganderätten från statens håll. I motionen understryks att staten spelar en avgörande roll för att öka tryggheten på landsbygden genom att inte beblanda sig för mycket med äganderätten.

Följande citat presenteras rör skolpolitiska diskursen där SD uttrycker att målet med föreslagna åtgärder är trygghet:

Skolan är vid sidan av familjen oerhört viktig för barns och ungdomars utveckling. Sverigedemokraterna har sedan riksdagsinträdet 2010 lagt fram och pläderat för en mängd förslag för att vända den negativa utveckling som årtionden av skolpolitiska beslut och massinvandring bidragit till och återskapa en skola i världsklass. Vi har lagt förslag för att stärka elevers kunskaper, ge elever och lärare efterlängtat arbetsro samt göra skolan till en trevlig och trygg arbetsplats (Motion 22/23 1024).

I ovan citat uttrycks det tydligt att SD ämnar införa åtgärder med trygghet som mål. Dessa åtgärder beskrivs inte. Det intressanta med detta citat är dock att man underförstått skyller på både regering och massinvandringen för den problematik som finns i skolan. Målet om trygghet i skolan tyder på ett försök att omfördela ansvar för de problem som finns i skolan. Vidare så är trygghet också ett mål inom migrationsmottagandet av M:

Samhället ska därför ta ett särskilt ansvar för att skapa ett tryggt mottagande genom stöd med utbildning i bostads- och jobsökande, allt för att skyndsamt skapa förutsättningarna att kunna bidra till samhället. Detta förutsatt att individen tar sitt eget ansvar och deltar i de insatser som erbjuds under etableringstiden, samt tar emot den hjälp i bostadssökande som erbjuds mål (Motion 22/23 1415)

Ovan citat menar att svenska staten kan hjälpa till med ett tryggt mottagande förutsatt att individen i fråga tar sitt ansvar. Motionen i sin helhet vill begränsa tiden till skillnad från idag där det inte finns begränsning. Det som problematiseras är således att individer inte tar ansvar för sin integration. Målet om trygghet i relation till ett tryggt mottagande tolkas som att det handlar mer om hur mycket ansvar staten ska ta för migranter och vem som ska ta ansvar för den rådande ojämlika bostadsmarknaden.

5.1.4. Otrygghet som konsekvens av vissa politiska diskurser.

Ett återkommande mönster som kunde ses i diskursen som fördes i de olika motionerna var att begreppet trygghet användes för att understryka en negativ utveckling eller konsekvens av en felaktig förd politik. Diskursen använder begreppet trygghet eller bristande trygghet för att illustrera konsekvenser av en dålig politik som bland annat resulterat i bristande social ordning och brottslighet. I följande citat ser man direkt kritik mot tidigare regering från KD.

Under de senaste mandatperioderna har otryggheten i skolan ökat. Var femte elev i årskurs 9 känner sig inte trygg i skolan. Samtidigt svarar nära hälften av högstadieläverna att skolpersonalen inte alltid agerar när elever kränks eller behandlas illa. Det finns så många som 140 000 barn och unga som är utsatta för mobbning enligt Friends-rapporten 2022.(Motion 22/23 1736)

Problemen med otrygghet ses som en konsekvens av den tidigare regeringens agerande eller brist på agerande inom skolpolitiken. Genom att lyfta fram dessa problem finns det en implicit kritik av den tidigare regeringens inställning till skolpolitik.

Liknande mönster kan ses i följande citat. Dock används trygghet för att visa en konsekvens och indirekt hävda otryggt samhälle. Se följande citat av SD:

Det saknas idag en tydlig nationell riktning kring hur problematiken kring otrygghet i utsatta områden ska lösas. Mot bakgrund av den negativa utvecklingen finns idag en enad strävan i det svenska samhället för att skapa trygga stadsmiljöer. Vissa kommuner har tagit fram egna handlingsplaner, vilket är positivt. Många skulle dock även vara hjälpta av nationella riktlinjer, och en nationell plan, som tydligt lägger fram gemensamma mål i det trygghetsskapande arbetet (Motion 22/23:1009)

Ovan citat tolkas, trots att otrygghet inte nämns, understryka strävan att skapa och SD påpekar att den negativa utvecklingen orsakar otrygghet i dagens samhälle. Citatet belyser den befintliga bristen på tydlig nationell vägledning för att ta itu med otrygghet i utsatta områden. Det tyder på att avsaknaden av strategi från tidigare regering har lett till otrygghet i samhället. Otrygghet beskrivs också ha konsekvens av att begränsa individens liv. I följande citat behandlar SD äldres oro för brott:

Studier visar att äldre oftare bär på en oro för att utsättas för brott. Detta är allvarligt, eftersom känslan av otrygghet kan ha stor inverkan på hur de lever i sin vardag. Känslan av otrygghet kan leda till begränsningar, exempelvis att den äldre undviker att vistas utomhus, eller i övrigt medvetet undvika vissa situationer (Motion 22/23:927)

Citatet ger uttryck för att den oro som äldre går och bär på leder till en försämrad livskvalitet. Risken för äldre är således att bli utsatt för våld. Således ökar oron för detta brott och det leder till otrygghet som begränsar livet.

5.2. Vilka bakomliggande antaganden eller förutsättningar ligger bakom antagandet om vad som leder till problemet?

I motionerna som har analyserats så tolkades de antaganden som görs kring trygghet/otrygghet innefatta ett liknande underliggande tankemönster. Bacchi (2009) menar att de antaganden som görs möjliggör en kunskap som tas för givet i diskursen. Denna del i analysen påvisa underliggande antaganden som tas för givet kring begreppen trygghet/otrygghet i motionerna. Problemrepresentationer har makten att antingen förstärka befintliga diskurser eller generera nya om sociala frågor. Dessa diskurser formar i sin tur hur problem uppfattas och påverkar utbudet av möjliga lösningar som övervägs. Följaktligen kan de antaganden som görs om sociala problem begränsas av det särskilda sättet de identifieras och utformas på.

Där trygghet används för att uttrycka en svensk medborgares rättighet eller uttrycka ett svenskt samhällstillstånd i motionerna skiljer det sig något mellan de antaganden som görs. Trygghet uttrycks i relation till svenska regler och normer samt, ordning inom skola, inom vård i relation till språkfärdigheter samt som en förutsättning för ett tryggt företagande. Här knyter resultatet an till Beck (1992) som förknippar det högmoderna samhället med ett fokus på att förebygga, minimera och analysera risker. Detta perspektiv överensstämmer med problematiseringen av att skydda sig mot otrygghet och potentiella faror genom att främja trygghet. Följaktligen tolkas den kunskap som konstruerats utifrån antaganden i relation till trygghet. Exempelvis i motion 2022/23:630 gör M antaganden om att hotet mot svenska samhället är en brist på integration. Det görs antagande om det svenska samhället som starkt och inkluderande, vilket anses tryggt. Det görs antaganden om att Sveriges trygghet hotas om inte svenska normer och regler efterföljs. Således görs antaganden om svenskhet. Liknande resonemang förs av SD i motion 22/23:927 där det görs antaganden om att bristande vård beror på bristande språkfärdigheter i svenska. De antaganden som görs i sammanhanget kan delvis kopplas till Beck (1992), som lyfter fram att tryggheten kring kunskap och frågan om vem som definierar problemet skapar makt över vilka risker som konstrueras. Enligt Beck (1992) besitter politiker makten att forma berättelsen kring risker och påverka medborgarnas uppfattning kring kunskap om risker. Berättelserna skapar och kommunicerar risker för allmänheten. Detta påverkar vad som uppfattas som politiska prioriteringar. Dessa berättelser kring risker kan

fungera som manipulation för att prioritera områden som passar makthavares politiska agendor. Således kan de antaganden som görs i motionerna antas följa Tidöpartiernas politiska agendor. Resultatet indikerar att antaganden, kring riskerna har tendenser att vara främlingsfientliga. Eftersom hot mot ”svensk trygghet” presenteras vara av icke-svensk karaktär. Exempelvis i motion 2022/23:630 gör M en markering mot att denna trygghet hotas för att svenska normer och regler inte efterföljs.

Problemrepresentationerna i motionerna 22/23:966 och 22/23:1736 berör olika samhällsområden, exempelvis skola och rättsväsende. Trots olika områden görs liknande antaganden om att ökad kontroll och ordning leder till trygghet vilket anses som en förutsättning för utveckling och således löser problemen som presenteras. I motion 22/23:966 gör SD antagande om att trygghet främjas av ett starkare rättsväsende vilket innebär en ökad kontroll i samhället. I motionen 22/23:1736 gör KD antaganden om att en ökad ordning ger trygghet i skolan vilket också indikerar på en ökad kontroll över individer i skolan. Denna typ av diskurs känns igen från Jacksons (2006) redogörelse kring konceptet “fear of crime”. Genom att konkretisera rädsla för att oroligheter i skola samt ökad brottslighet i motionerna 22/23:966 och 22/23:1736 konkretiseras underliggande rädslor och oroligheter. Antaganden om skapandet av trygghet legitimerar disciplinära praktiker (Jackson 2011, 10). Trots att trygghet används för att beskriva en rättighet eller förutsättning fungerar det också som legitimerande.

Antaganden där trygghet används som legitimerande i motionerna har liknande tendenser kring antagande avseende vad som skapar trygghet i samhället. Samtliga motioner där trygghet fungerade som legitimerande skäl, ämnar implementera förslag för ökade disciplinära praktiker. Utöver övervakning i relation till brott i samhället används också trygghet för att legitimera begränsningar av rörligheten för äldre, samt för att införa ordningsbetyg i skolan. I samtliga motioner från SD (motion 22/23:1736, 22/23:927, 22/23:1009) grundar sig de disciplinära åtgärderna i antaganden om ökad trygghet. Det bakomliggande antagandet till problemrepresentationerna i relation till att legitimera en ökad övervakning och kontroll är således att det gynnar trygghet. Således tolkas detta ämna att skapa normer i samhället som utgår från att trygghet är detsamma som övervakning och kontroll.

Antaganden som identifieras uttrycka trygghet som en måluppfyllelse tolkas skapa sociala identiteter och således verkar dessa antaganden exkluderande alternativt inkluderande för de subjekt som tillskrivs dessa identiteter. Enligt Foucault produceras och regleras sociala identiteter genom diskurser, institutioner samt maktutövning. Makt påverkar kunskapen kring hur identiteter definieras, klassificeras och marginaliseras inom specifika diskursiva ramar. Samt avgör vilken kunskapen som görs möjlig och upprätthåller maktdynamiker (Mills 2003,

69). Vilket således implementera en viss kunskap kring vad som är tryggt i antaganden kring trygghet i relation till måluppfyllelsen. Det som noteras i motionerna är att diskursen som behandlar trygghet som en måluppfyllelse rör sig inom integrationspolitik. SD gör i motionen 22/23:1024 antagande om att den problematik som konstrueras inom svensk skola beror på massinvandring. M gör antagandet att nyanlända som får för mycket hjälp av staten inte tar ansvar för sin integration i samhället. Av båda partier konstrueras antaganden kring problemrepresentationen att trygghet hotas av bristande integration. Det noteras också en fördelning av orsak till hot mot trygghet på vissa identiteter. Således tolkas bakomliggande antaganden vara utanför statens ansvar.

Otrygghet skildras som en konsekvens av den politik som tidigare regering fört. I motionerna indikerar diskursen att den tidigare regeringen hålls ansvariga för den utveckling som leder till en ökad sårbarhet för elever i skolor, uppkomst av brottsdrabbade områden och en ökning av våld mot äldre. Våldsbrott bidrar till ökad oro hos den äldre befolkningen, vilket minskar deras livskvalitet i sin helhet. I motion 22/23:1009 ses det bakomliggande antagande till problematiseringen av otrygghet i skolan vara tidigare regerings fel. Det görs också antaganden i relation till konstruktionen av problematiken i skolan som riskerar elevers säkerhet. De bakomliggande antaganden som görs av SD i motion 22/23:1009 och 22/23:927 berör båda problemrepresentationen som är kopplad till ökad brottslighet. I motionen 22/23:1009 görs antaganden om att vissa områden är extra utsatta till följd av att brott begås i dessa områden. Således görs antaganden om att kriminalitet är orsaken till att områdena anses som extra utsatta. I motion 22/23:1009 tolkas de underliggande antaganden som görs av SD vara att äldres oro främst är kopplad till en oro för att utsättas för brott. Detta är enligt SD resultatet av att det förekommer mer våld mot äldre. Båda antagandena som görs av SD går att koppla till konceptet "fear of crime" där otrygghet kan förstås som en svensk motsvarighet till det amerikanska konceptet. Detta eftersom SD gör antaganden om att otrygghet främst är relaterad till brott (Sahlin Lilja 2022, 24).

5.3. Vad lämnas oproblematisk i beskrivningarna i representationen av problemet? Var finns tystnader? Kan problemet förstås på ett annorlunda sätt?

Genom att kritiskt granska de antaganden som görs kring trygghet/otrygghet utifrån det som inte problematiseras inom diskursen kan de begränsningar som uppstår av dessa antaganden identifieras. Denna process innebär att man ifrågasätter den givna kunskapen kring

antaganden i diskursen kring trygghet/otrygghet och identifierar de gränser och restriktioner kring förståelsen av ett visst problem, (Bacchi 2009, 13). I diskursen som uttrycker trygghet som en rättighet görs det antaganden om att de är kopplad till svenskhet i form av normer, värderingar och språk. Denna koppling som görs mellan svenskhet och trygghet begränsar trygghet till svenska normer, värderingar och språk. Således blir trygghet förbehållet subjekt som passar in i dessa ramar. Det resulterar i osynliggörande av de personer som inte passar in i ramarna men som upplever en otrygghet till följd av sin utsatta position i samhället, samt utesluter vissa identiteter från trygghet. Följaktligen begränsar diskursen begreppet trygghet till svenskhet samtidigt som det döljer alla otrygga aspekter i svenska samhället, som socioekonomiska ojämlikheter i det svenska samhället. Detta resultat överensstämmer med Foucaults perspektiv på hur normer upprätthålls genom diskurser, vilket leder till en maktdynamik som marginaliserar dem som stämplas som avvikande. Diskursen blir därför begränsande genom att vissa objekt eller subjekt utesluts från möjligheten till trygghet (Mills 2003, 61).

Diskurser skapar medel att osynliggöra (Bacchi 2009). Genom antagande att trygghet nås genom disciplinerande åtgärder mot brottslighet konstruerar man ett perspektiv där alternativa förklaringar till otrygghet i utsatta områden osynliggörs. Liknande perspektiv ses i den diskurs som förs inom skolpolitiken. Genom att fokusera inom diskursen kring att problematik i skolan grundar sig i bristande ordning, begränsas problemen till ordning. Problematik som inte behandlas är bristande resurser och sociala ojämlikheter i skolan. Det som inte problematiseras är problemet med att integreras i det svenska samhället. Som allmänt känt kännetecknas det svenska samhället av en ökande segregation. Staten positionerar sig själv att erbjuda ett tryggt mottagande samtidigt som målet om trygghet främst handlar om hur staten kan omfördela ansvar för segregation och svenska medborgares svårigheter att skaffa bostad.

Otrygghet tolkas fungera som en meningsbärande konsekvens genom att projicera ansvar på konkreta objekt. I diskursen har otrygghet projicerats på både brottslighet, tidigare regering samt på massinvandringen. Likt övriga antaganden problematiseras inte ojämlikheter i samhället och man osynliggör ojämlika strukturer i samhället. Genom att enbart fokusera på de konkreta synliga orsakerna till otrygghet i samhället lämnas andra strukturella orsaker i det fördolda.

Sammanfattningsvis indikerar resultatet att den diskurs som kopplar trygghet till svenskhet, inklusive normer, värderingar och språk, verkar begränsande och marginaliserar både för subjekt som passar inom ramen av svenskhet och för subjekt utanför ramen.

Diskursen begränsar alltså begreppet trygghet till svenskhet samtidigt som man förbiser osäkra aspekter inom svenska samhället i sig, såsom socioekonomiska ojämlikheter. Diskurser relaterade till brott i motionerna tenderar att osynliggöra alternativa förklaringar till otrygghet i utsatta områden. På samma sätt tenderar skolpolitiken att fokusera på ordningsfrågor och bortse från problem som härrör från resursbrister och sociala ojämlikheter. Otrygghet tillskrivs konkreta föremål, som brottslighet, den förra regeringen och massinvandring, medan samhällsliga ojämlikheter och strukturer som bidrar till otrygghet förblir osynliggjorda.

6. Diskussion

Inledningsvis kunde fyra återkommande mönster identifieras i diskursen vid användning av trygghet/otrygghet. Den första frågan har delvis redogjorts för genom att min analys strukturerades efter de användningsområden som kunde identifieras i motionerna.

6.1. Trygghet och otrygghet inom diskursen

Begreppet trygghet användes i motionerna för att uttrycka en svensk rättighet eller ett samhällstillstånd, för att legitimera, som en måluppfyllelse samt för att uttrycka en otrygghet som konsekvens av vad som anses vara felaktig politik från tidigare regeringar.

I samband med att trygghet uttrycks som en rättighet eller tillstånd i samhället görs antaganden kring att det svenska samhället är tryggt och att trygghet är något som alla svenska medborgare bör ha rätt till. Andersson (2002) påpekar i sin studie att trygghetsbegreppet skapar en känsla av gemenskap samt solidaritet. Resultatet i denna studie indikerar liknande tendenser i relation till att trygghetsbegreppet konstrueras tillsammans med svenskhet. Bland annat använde partierna ord som "vårt land" och "vårt starka, spännande och inkluderande samhälle". Det tyder på försök att inge en känsla av gemenskap och solidaritet för det som anses svenskt. Användningen av trygghet tyder också på begreppets emotionella dimension då det inger sympatiskt inkluderande känsla (Ljunggren 2015).

Dock så tyder resultatet på att genom att använda trygghet och otrygghet i motionerna exkluderas och marginaliseras vissa grupper med syftet att stärka den egna maktpositionen. Denna förståelse av användning av begreppen tolkas utifrån de antaganden som görs främst kring de som benämns som "nyanlända" eller icke-svenskar. Dessa identiteter är konstruerade

på ett sätt som framställer dem som hot mot tryggheten. Detta kan kopplas till Foucaults teori om hur makt verkar genom att skapa identiteter som anses avvikande och därigenom begränsa de marginaliserade individernas förmåga att integreras i samhället (Mills 2003, 91). Det problematiska i en diskurs som exkluderar och marginaliserar subjekt är att det osynliggör ojämlika strukturer i samhället. Detta går i linje med konsekvens av trygghetsdiskursen som Andersson (2002) diskuterar i sin studie. Andersson (2002) menar att konstruktionen av vissa subjekt exkluderar och bidrar till ojämlikhet i samhället. Det resultat som framkommit efter att ha analyserat materialet indikerar på liknande tendenser.

Denna typ av exkludering noterades också där trygghet förmedlades som mål. Det noterades i resultatet av analysen att målet med trygghet skapade syndabockar i diskursen samt att individer hålls ansvariga för sin egen trygghet. Detta ses som problematiskt samt att det bidrar till exkludering och ojämlikhet. I risksamhället skapar olika tillgång till kunskap och information ojämlikheter. Utifrån denna teoretiska utgångspunkt förstås de exkluderande grupperna vara extra sårbara vad gäller tillgång till nödvändig kunskap och information som krävs för riskhanteringen. Detta vidmakthåller ojämlika strukturer ytterligare.

Trygghet användes för att legitimera övervakning och en ökad kontroll genom olika institutioner. Användningen av trygghet och otrygghet tolkas ge intryck av att värna om medborgaren. Hermansson (2018) beskriver hur begreppet trygghet används av politiker för att konstruera berättelser som ämnar att manipulera och uppehålla befintliga maktstrukturer. Resultat från studien indikerar på liknande tendenser i användandet för att legitimera tekniker såsom övervakning och kontroll som används för att upprätthålla eller stärka befintliga maktstrukturer. Detta genom att använda trygghet som känslord och rå om sina medborgares säkerhet. Det kan också tolkas som en "fear of crime" där politiker rider på den brottsvåg som media presenterar, för att vinna politiska poäng och för att befästa makt (Jackson 2006).

I resultatet noterades också att när trygghet och otrygghet användes för att legitimera eller som beskrivande av konsekvenser fanns det två liknande tendenser, dels koppling till oordning i samhället, dels koppling till brott. Detta tolkas som ett försök att konkretisera de rädslor och oroligheter i samhället till tydliga faktorer. Enligt både Sahlin Liljas (2022) och Jackson (2006) är det en återkommande trend i det senmoderna samhället att försöka vända underliggande känsla av otrygghet i samhället gentemot brott och straff. Dock tyder resultatet på att användningsområdet för trygghet/otrygghet rör sig inom fler områden än vad den tidigare forskningen pekat på. Både Andersson (2002), Hermansson (2018) och Sahlin Lilja (2022) menar att det främst används inom kriminalpolitiken. Resultatet från denna studie visar att trygghet och otrygghet även används i hög grad i skolpolitik samt inom migrations- och

integrationsfrågor. Möjligen indikerar detta på utveckling för begreppet inom den svenska politiska diskursen. En annan möjlighet är att det är ett försök av regeringspartierna att konstruera en känsla av otrygghet kring det icke-svenska genom diskursen. Som Herber (2011) konstaterar konkretiseras rädslor genom att tillskriva objekt och subjekt som otrygga. Således kan diskursen vara ett försök att skapa nya objekt samt subjekt som stämplas som otrygga såsom migranter och icke-svenska utöver kriminalitet.

6.2. Trygghet/otrygghet och makt

Genom att Tidöpartierna gör antaganden i motionerna kring vad som är tryggt, hot mot trygghet alternativt otryggt befäster de sin makt genom att definiera risker och riskhantering. Värdena som trygghet/otrygghet har som begrepp i vår tids samhälle förstås utifrån Becks (1992) teori om risksamhället. Hur dessa antaganden befäster Tidöpartiernas makt kan förklaras genom Beck (1992) som menar att maktdynamiken i risksamhället formas av handling och kontrollen av riskerna, för att främja trygghet. De med resurser, kunskap och auktoritet att identifiera och definiera risker har ofta betydande makt. I samtliga motioner förs en diskurs kring vad som är en risk samt hur den bör hanteras. Detta resonerar med Bacchis (2009) resonemang om att politiska policys handlar om problemkonstruktioner. Enligt Beck (1992) innebär makten att definiera antaganden kring otrygghet/trygghet en makt över att forma agendor och sociala narrativ inom politisk diskurs. Detta inflytande framgår av analysens resultat, där Tidöpartierna gör antaganden om olika aspekter kring trygghet eller otrygghet. Inledningsvis har det format ett socialt narrativ av att tryggheten i det svenska samhället hotas av oordning i skolan, att brottsligheten ökar samt av bristande vård, skola och bristande integration. Genom att betona att dessa risker ökar otryggheten, strävar parterna efter att befästa sin makt genom att framstå som aktörer med lösningar på dessa konstruerade risker. Analysen understryker det komplexa förhållandet mellan makt och trygghetsdiskurs, där konstruktionen av risker och föreslagna lösningar används för att stärka maktpositioner. Detta överensstämmer med Becks (1992) påstående avseende att makt inte bara ligger i att kontrollera agendan kring trygghet utan också i att forma de berättelser som definierar vad som anses vara tryggt eller otryggt.

Denna diskurs kan stärka makten ytterligare genom att normalisera att vissa grupper ses som avvikande. Dessa grupper blir avvikande genom att stämplas som otrygga. Att uttala sig om vad som är tryggt innebär också makt att uttala sig kring vad som är otryggt. Det etableras i samhället genom att normaliseras och institutionaliseras och påtvingas sedan på subjekten. När normer internaliseras blir de en etablerad kunskap, som i sin tur blir en del av sunt förnuft.

På sådant sätt kan makt reproduceras genom att identiteten framstår som något givet. Här stärker kunskap och makt varandra. Foucault (Mills, 2003) menar att dessa normer påverkar hur människan tolkar sin värld. Trygghet i den bemärkelse verkar för att befästa kunskap om vad som anses som tryggt och därmed vad som stämplas som avvikande, det vill säga otryggt. När medborgare tar kunskapen för något givet, så motverkas eventuella konflikter som kan uppstå i diskursen. Resultatet visar att ansvar för risker och otrygghet i samhället läggs på kriminella, äldre och invandrare.

Tidöpartiernas konstruktion av trygghetsskapande åtgärder tyder på en politisk agenda att legitimera övervakande åtgärder i samhället som kan resultera i skapandet av lydiga subjekt. Foucault (Mills 2003) menar att disciplinära praktiker såsom övervakning kan resultera i en rationell självkontroll hos subjekt. Detta innebär att subjekten internaliserar önskvärda beteenden under pressen att vara övervakade. Detta skapar lydiga subjekt som reproducerar makt genom att agera efter givna regler och normer (Mills 2003, 87). Trygghet verkar således för att legitimera dessa åtgärder som implementerar kontroll och övervakning. Trygghetens funktion i relation till möjligheten att producera denna makt som internaliseras av individerna går att förstå genom att koppla till trygghetens position i det senmoderna risksamhället. Beck (1992) menar att risksamhällets rationalitet är att sträva efter främjande av trygghet. Således innebär det att legitimerande av något som främjande av trygghet fungerar som ett produktivt begrepp. Eftersom individer strävar efter att känna trygghet innebär det ökade förutsättningar för att acceptera de övervakande och kontrollerande disciplinära tekniker som legitimeras som trygghetsskapande.

Tidöpartierna har också skapat politiska agendor kring trygghet som mål i diskursen. Dessa agendor har pekat ut orsaker till vad som hotar måluppfyllelsen kring trygghet. Resultatet av analysen indikerade att trygghet användes som mål för att skapa syndabockar i diskursen för den otrygghet som finns i svenska samhället. Detta avleder uppmärksamheten från de faktiska faktorer som bidrar till otryggheten i det svenska samhället. Den strategiska inramningen inom diskursen osynliggör de bakomliggande orsakerna till otrygghet, såsom växande socioekonomiska skillnader och minskande välfärdsförsörjning. Genom att selektivt lyfta fram vissa åtgärder som trygghetsskapande samtidigt som bidragande faktorer ignoreras, begränsar diskursen utbudet av perspektiv på hur problemen kan förstås och åtgärdas. Detta kan kopplas till Bacchi (2009) resonemang att diskurser begränsas utifrån hur problemen konstrueras. Genom att peka ut områden som har särskilt behov av mål som trygghet och föreslå åtgärder begränsas diskursen till dessa perspektiv. Det innebär att maktdynamiken kan befästas genom

att osynliggöra de verkliga problem och få det att framstå som man tar itu med samhällsproblemen.

När Tidöpartierna använder sig av otrygghet för att exemplifiera konsekvenser av den politik som tidigare regering förde tolkas detta som produktivt i form av motstånd mot tidigare regering. Motstånd innebär en process som ska förhindra att man återskapar tidigare maktrelationer. Således används otrygghet för att försöka minimera partierna i den tidigare regeringens makt och otrygghet har också en funktion av att kunna producera maktdynamiker.

Sammanfattningsvis kan begreppen trygghet/otrygghet stärka Tidöpartiernas makt genom att användas till att normalisera diskurser kring värden som leder till trygghet/otrygghet. Det kan producera makt för Tidöpartierna genom att legitimera övervakande åtgärder. Det kan stärka maktpositioner genom att osynliggöra sociala strukturer och organisera vissa identiteter som otrygga och således begränsa deras möjlighet till trygghet. Det fungerar också som ett motstånd genom att konstruera konsekvens av tidigare maktdynamiker som otrygga. Således påvisar detta begreppens flertydighet och komplexitet. Begreppens komplexitet kopplas till vår tids risksamhälle där begreppen ändrar innebörd kring vad som ses som tryggt alternativt otryggt beroende vem som har makt uppfatta och definiera risker, påverka riskhanteringsstrategier och konstruera berättelser kring trygghet och otrygghet. Då makt är ständigt föränderligt ändras dessa definitioner vilket leder till begreppens komplexitet i politiska diskurser.

6.3. Reflektioner kring studiens begränsningar samt framtida forskning

Denna uppsats har behandlat begreppets användning och funktion och potentialer inom den politiska diskussionen. Då studien endast behandlat nuvarande regeringspartier samt SD är resultatet inte generaliserat till övriga partier. Således kan studien inte ge en helhetsförståelse av innebörden av begreppen. Studien förhåller sig endast till den svenska politiska arenan. Dessutom analyseras endast politiska dokument och studien kan således inte diskutera trygghet eller otrygghet på individnivå eller utifrån andra aktörers perspektiv i samhället. Dessa motioner är kontrollerade diskurser som går igenom många genomläsningar. Dock kan detta vara ett intressant område att undersöka för framtida forskning. Då politik påverkar individens vardagsliv i alla sfärer kan det vara intressant att undersöka innebörden av trygghet och otrygghet på ett djupare plan än vad de olika trygghetsundersökningar representeras. Därför föreslås vidare studier att undersöka hur begreppets resonans med den politiska debatten gentemot väljarna utifrån ett mikroperspektiv. Som Hebert (2011) påpekar kan inte generella

undersökningar eller genom att applicera otrygghet, förklara hur olika individer känner rädsla internt eftersom det skiljer sig beroende på faktorer såsom kön, etnicitet, ålder och klass. Det kan vara intressant inför framtida forskning att undersöka hur dessa faktorer påverkar hur man förhåller sig till trygghet alternativt otrygghet.

7. Slutsats

I denna studie har begreppen trygghet/otrygghet undersökts i relation till deras användning inom politisk diskurs samt hur begreppens funktion kan förstås i relation till det som problematiseras och de antaganden som görs i diskursen. Bacchis (2000) metod ”WPR” har använts i analysen. Vidare har begreppet trygghet studerats utifrån 13 motioner som producerats mellan 14 oktober 2022 till april 2023. Becks (1992) teori om senmoderna risksamhället har fungerat som teoretiskt ramverk tillsammans med Foucaults (Mills 2003) teorier kring makt och diskurs. Resultatet av denna studie indikerar att trygghet/otrygghet begreppet används mångtydigt bland annat för att uttrycka trygghet som rättighet, legitimering, måluppfyllelse. Otrygghet används för att illustrera konsekvenser. Men användes också som diskursiv teknik för att implementera beteenden, värderingar och normer. Således kan trygghet/otrygghet fungera som exkluderande eller inkluderande beroende på kontexten. Begreppen konstrueras i relation till den kontext som de används i. Begreppen har möjlighet att stärka eller producera makt genom att konstruera vissa identiteter som trygga alternativt otrygga, att legitimeras lösningar på egenkonstruerade risker samt att implementera vissa normer som tryggt alternativt otrygg.

8. Litteraturlista:

Andersson, J. (2002). *Mellan tillväxt och trygghet, idélinjer i socialdemokratisk socialpolitik under efterkrigstiden*, Doktorsavhandling, Uppsala univ. 151.

Asylcentrum. (2022) *En migrationsrättslig analys av Tidöatalet*.

<https://sweref.org/tidoavtalet/> (hämtad 2023-05-11).

Bacchi, C. (2009). *Analysing policy*. Pearson Higher Education AU.

Bacchi, C. (2000). Policy as discourse: What does it mean? Where does it get us? *Discourse: studies in the cultural politics of education*, 21(1), 45-57.

Beck, U. (1992). From industrial society to the risk society: Questions of survival, social structure and ecological enlightenment. *Theory, culture & society*, 9(1), 97-123.

Bryman, A. (2016). *Social research methods*. Oxford university press.

.

DN (2022) *Skarp kritik mot planerna på visitationszoner*.

<https://www.dn.se/sverige/skarp-kritik-mot-planerna-pa-visitationszoner/>

(hämtad 2023-05-15).

Heber, A. (2011). Fear of crime in the Swedish daily press—Descriptions of an increasingly unsafe society. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*, 12(01), 63-79.

Hermansson, K. (2018). *Den svenska tryggheten: En studie av en kriminalpolitisk symbol*. *Sociologisk forskning*, 179-202.

Jackson, J. (2006). Introducing fear of crime to risk research. *Risk Analysis: An International Journal*, 26(1), 253–264.

Krahmann, E. (2011). *Beck and beyond: Selling security in the world risk society. Review of international studies*, 37(1), 349-372.

Liberalerna. 2022a. *Överenskommelse för Sverige - Tidöavtalet*.
<https://www.liberalerna.se/nyheter/overenskommelse-for-sverige-tidoavtalet>
(hämtad 2023-03-20).

Lilja, H. S. (2022). Fear of crime research in Sweden: –a research discourse in beneficial soil. *Nordisk tidsskrift for kriminalvidenskab*, 109(1), 19–28.

Ljunggren, J. (2015). *Den uppskjutna vreden: Socialdemokratisk känslopolitik från 1880-till 1980-talet*. Nordic Academic Press. 336.

Sara Mills. (2003) *Michel Foucault*, London: Routledge.

Rädda Barnen. (2022). *TIDÖAVTALET – SÅ PÅVERKAR DET BARNNS RÄTTIGHETER*.
<https://www.raddabarnen.se/nyheter/2022/tidoavtalet---sa-paverkar-det-barns-rattigheter/>
(hämtad 2023-05-11).

Bilaga - Referenser till motioner:

Motion till riksdagen 2022/23:1520 av Gudrun Brunegård (KD) Avancerad specialistsjuksköterska.

Motion till riksdagen 2022/23:1009 av Mikael Eskilandersson m.fl. (SD) Ansvarsfull bostadspolitik.

Motion till riksdagen 2022/23:966 av Tobias Andersson m.fl. (SD) Brott mot företagare.

Motion till riksdagen 2022/23:927 av Linda Lindberg m.fl. (SD) God vård och omsorg i fråga om äldre.

Motion till riksdagen 2022/23:998 av Martin Kinnunen m.fl. (SD) En effektiv och grön politik för framtiden.

Motion till riksdagen 2022/23:1024 av Patrick Reslow m.fl. (SD) En grundskola i världsklass.

Motion till riksdagen 2022/23:1792 av Ulrika Heindorff m.fl. (M) Elkrisen påverkan på Skåne.

Motion till riksdagen 2022/23:1415 av Josefin Malmqvist (M) Lika för alla på bostadsmarknaden.

Motion till riksdagen 2022/23:1736 av Christian Carlsson (KD) Ordning och trygghet i skolan.

Motion till riksdagen 2022/23:1022 av Per Söderlund m.fl. (SD) Sverigevänlig skatte- och indrivningspolitik för välfärd, trygghet och företagande.

Motion till riksdagen 2022/23:769 av Anna af Sillén (M) Tryggheten på landsbygden.

Motion till riksdagen 2022/23:1692 av Helena Gellerman (L) Vidareutbildning av akademiker till polisyrket.

Motion till riksdagen 2022/23:630 av Jesper Skalberg Karlsson (M) Utvecklad samhällsorientering för nyanlända.